

den ogsaa gerne bleven omtalt med en vis overbærende Ringeagt.

Uvilkaarlig drog han nu en Sammenligning mellem denne Forsamling af danske Landboere og de østerrigske og italienske Bønder, han havde lært at kende paa sin Rejse, og han kom til det Resultat, at han ikke havde nogen Grund til at skamme sig paa Landsmandsskabets Vegne. Det slog ham, hvilken Forskel der var paa denne lysvaagne, forstaaende Tilhørerkres og den søvnige Hjord af tyrolske Bjergboere, som Præsterne om Søndagen drev i Procession gennem Dresack som brægende Faar. Men ogsaa sammenlignet med Egnens Fortids-Bønder, saaledes som han huskede dem fra sin Barndom, naar de paa Torvedagene viste sig i Købstaden, aabenbarede Kresen her et mægtigt Fremskridt. Her havde tydelig nok fundet en Udvikling, en Frigørelse Sted, der var gaaet jevnside med den, hvorefter han selv var bleven baaret frem, — og den havde aabenbart bragt fuldt saa megen Lykke med sig.

Da Pastor Blomberg havde sluttet sit Foredrag og der igen var sunget et Par Sange, traadte Festens Leder, en yngre, blond og smilende Bonde, frem for at meddele, at der nu vilde blive en halv Times Mellemmads-Pavse, hvorefter Høj-skoleforstander Broager vilde tale.

Forsamlingen spredte sig langsomt over Pladsen, og de, som havde maattet staa op under Foredraget, slog sig ned i Græsset.

Per gik op til Inger og hendes Veninder. De unge Piger havde netop rejst sig for at gaa ned til de andre; men nu foreslog Per, at de skulde benytte Vøntetiden til at se sig lidt om i den smukke Skov. Frøknerne Clausen viste sig straks villige. Inger derimod tøvede med Svaret. Hun skottede med et tvivl-raadigt Blik ned til Pladsen foran Talerstolen, hvor hendes Moder stod i Samtale med Hofjægermesterinden. Inger slægtede ogsaa i den Henseende sin Moder og dennes Provins-Patricierfamilje paa, at hun var meget nøjeregnende med Overholdelsen af Formen. Men den ældste Clausen, den fuldbarmede Gerda, tog hende resolut under sin ene Arm, greb Søsteren under den anden og trak afsted med dem begge.

Samme Frøken Gerda havde hele Tiden lidt vanskeligt ved at holde sine livfulde brune Øjne fra Per. Hendes mandhaftige